

متن پرسش

با سلام و تبریک عید فطر حضرت استاد در بحث حرکت جوهری حضرت امام می‌فرمایند: نفس با بکار گیری بدن، تدریجا و با حرکت جوهری نواقص خود را برطرف کرده و در نهایت به جایی می‌رسد که مستغنی از عالم طبیعت می‌شود و بدن را رها می‌کند. سوال اول: آیا این یعنی نفس با حرکت جوهری و کسب کمالات از جسم مستغنی می‌شود؟ سوال دوم: آیا مرگ در اوج پیری، همان استغنا از نفس از بدن و رها کردن آن است؟ یعنی آیا کسانی که زودتر به مرگ طبیعی می‌میرند، زودتر به آن استغنا رسیده‌اند؟ سوال سوم: چرا ما با علم حضوری و یا زیاد شدن سن این نحوه استغنا و کامل شدن را درک نمی‌کنیم؟ آیا این منطقی است که با مرگ طبیعی ناگهان با این کمالات روبه‌رو شویم؟ سوال چهارم: چرا خداوند در جواب پیامبرانش (عزیر و ابراهیم) در قرآن در مورد نحوه حیات پس از مرگ مثالهایی مادی می‌زند و توانایی خودش را در جمع آوری اجزا مادی به رخ می‌کشد؟ مثلا اجزای الاغ عزیر یا اجزا آن پرندگان را جمع می‌کند و می‌گوید اینچنین است توان ما؟! چرا حرفی از جسم مثالی نیست؟ ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. از جسم مادی مستغنی می‌شود وگرنه همیشه هر روحی، جسمی دارد مطابق نشئه‌ای که در آن هست. ۲. معلوم نیست. در این مورد خوب است کتاب «ده نکته در معرفت نفس» در مورد مرگ طبیعی و غیر طبیعی مطالعه فرمایید. ۳. چون حضوری است و نه حصولی، در حافظه نمی‌ماند. ۴. جسم مثالی در میان نبوده تا به آن مثال زده شود؟! موفق باشید